

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Disperdat d[omi]n[u]s uniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

id est, doctrina & operum fidei, seu spiritus vastationem. De his & Osee
uisum est cor eorum, nunc interibunt. Cum promississet, se d' m multitudine
fructus multiplicauit altaria uitae Israel, id est in sectas diuisa est. Hoc est quod
Prophetam exclamare coegit sanctum deficere. Quod multe essent sectae
tamen omnes contra ueritatem fidei deuorantes uniuersum populum dei. Quae
omnibus resistet, quando uni uix resisti potest: Sic Ecclesia & hodie habet se
ceteris quotidie nouis repertis, ueteribusq; auctis, in minutissimas partes con
fissa, interim charitatis unitate profus neglecta.

Hodiernae Ec
clesiae status.

Disperdat dñs uniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam.

Scilicet, nisi deus disperdat, locustas, erucas, bruchos istos, ut Ioan. j. uocat
frustra pugnat sanctorum industria. Et aptius dixisset interpret (quando quid
dem per uerbum hebraeum, licuit) Excidat dominus. Solent enim lingua & la
bia excidi. Alioquin (ut Iacobus ait) nullus hominum linguam domare potest.
Sed spiritualem excisionem imprecatur, quae est, ut mutatis impijs, aut ab ossi
cio mortis, aliud doceant, ueram scilicet, crucis sapientiam.

Cur non fuit satis dicere: Labia dolosa (id est, leuia & blanda) sed addit uniu
uersa? Nisi q; ad multitudinem factionum respexit, non unius tm, sed uniuersa
rum labia & blanditias petens disperdi, cum uniuerse uana loquatur. Recte
interpret conuentionem, & adiecit, quae in hebraeo non est. Et linguam magni
loquam, quod hebraice duobus uocabulis dicitur: Locutricem magnorum,
quod non tantum de rebus magnis (ut iactare solent impij) intelligitur, sed, &
de superbia, qua piam doctrinam contempnim opprimunt, & suam cum gloria
statuunt. Vel ut caudam uulpis interpretaris, quae magna est & pilosa, minime
tamen corpulenta & carnosa, plusq; toti corpori, praeterim capiti cogruat. Ita
impictas maior in specie & pompa, q; re ipsa. *Es ist ein fuchs (schwanz).*
Quae bestia, dolis & astutia insignis, no frustra in scripturis assumitur, in argu
mentum prudentiae carnis astutissimae & dolosissimae, quae in rebus sacris & mi
nisterio uerbi omnia monstrat perpetrata in scripturis praedicta.

Cauda uulpis.

Qui dixerunt, linguam nostram magnificabimus, labia nostra a
nobis sunt, Quis noster dominus est?

Explicat, quae sit, & quid dicat lingua magniloqua, scilicet, quae superbissi
me & contemptissime in piorum doctrinam loquitur. Primo, magnificemus,
id est roboremus, stabiliamus, confortemus nostra dogmata, e contra; Dirum
pamus uincula eorum, & projiciamus a nobis iugum illorum, destruamus, quae
prij aedificat, linguam eorum infirmemus & compescamus, nobis attrahamus
populos, populiq; principes. Non q; contra pios sese agere putent, sed obsequi
um deo prestare sibi uidentur, si linguam suam magniloquam & dolosam ro
borent, inq; multos propagent, tanq; sincera & humilem. Ita, ut solum deum
hic iudicem habere oporteat.

Deinde: Labia nostra a nobis sunt, quod Hieronymus, Nobiscum sunt. Aug.
Apud nos sunt. Ego uelle dicere: Labia nostra, nostra sunt, ut Emphasis sit in
posteriore pronomine, Nostra, quo intelligatur iactantia potestatis, & clauis
sciētia. Ac si dicant: Nemo audiat alios praeter nos, nos sumus magistri popu
lorum, nostra audire oportet, & (ut in Ecclesia turgent inflati pontifices, ponti
ficumq; Bullae) nostrum est interpretari scripturas, nostrum condere leges, no
strum

In magistris
nostros.